

tillæg, er det, jeg mindst er imod, idet en saadan Bestemmelse efter det Afendskab, jeg har til Forholdene paa Landet, og efter min Anskuelse hverken er rigtig eller hensigtsmæssig.

Fischer: Jeg kan ikke være enig med den sidste ærede Taler deri, at denne Lov ikke skulde fortjene i det Hele taget at gaae igjennem, saaledes som den nu foreligger. Der er kun et Par enkelte Punkter, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden, og med Hensyn til hvilke jeg vil tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om ikke en Forandring deri kunde være hensigtsmæssig. Herved sigter jeg navnlig til de to Bestemmelser i § 4, hvoraf den ene gaaer ud paa, at de mange Steder værende Budfogder eller Hælpefogder skulle afgaae, den anden paa, at Lægdsmandsbestillingen altid skal være forenet med Sognefogdebestillingen. Det kan vistnok være hensigtsmæssigt at foretage en saadan Forandring, hvor Sognene ikke ere af et meget stort Omfang, eller rettere, hvor Fogderierne ikke ere af meget stor Udstrækning; men hvor dette er Tilfældet, turde det være betænkeligt at gjøre det til en ubetinget Regel, at Budfogdebestillingen skal ophæves. Noget Lignende gjælder om den anden Bestemmelse. Hvor nemlig Fogderierne ere af stor Udstrækning, er det allerede nu meget besværligt at være Sognefogde, og en Sognefogeds Forretninger formindres, som bekjendt, ikke ved dette Lovforslag. Jeg troer derfor, at det vilde være heldigt ikke at gjøre det til en Nødvendighed, at Lægdsmandsbestillingen tillige skal paahvile Sognefogden, og vil saaledes henstille, om man ikke kunde gjøre en Adskillelse mellem disse tvende Bestillinger afhængig af Amtsraadets Samtykke, paa samme Maade som det i Besyndelsen af samme § er fastsat med Hensyn til Ordningen af Fogderierne i det Hele taget.

Fscherning: Den ærede sidste Taler har bragt en Gjenstand paa Bane, som jeg ogsaa noget nærmere skal berøre; jeg troer ikke alene, at man ikke skal tvinge Lægdsmandsbestillingen til

at være forbundet med Sognefogderiet, men at man tværtimod slet ikke skal have dem forbundne, at man slet ikke skal have særlige Lægdsmand paa nærværende Maade. Ved Communerne maa der for Diebliffet holdes forskjelligeartede Mandtalslister og Optællingslister over hele Sognet, og det vil blive mere og mere Tilfældet, at det Samme maa skee, altsom vi mere og mere komme ind paa det System, at alle Fødsels- og Dødsbøger ville høre op at blive satte i en mere eller mindre directe Forbindelse med Geistlighed. Det Naturlige vil altsaa være ikke ved en ny Lov at bestemme Noget om Lægdsmandsvæsenet, men lade det staae hen, indtil man kommer til en rigtig Erkjendelse af, hvorledes disse Forretninger i det Hele skulle besørjes. Jeg er overbevist om, at man vil komme til under Communeraadet, under Sogneforstanderskaberne, at henlægge alle disse Forretninger, men saa ville Sogneforstanderskaberne ogsaa komme til at have lønede Secretairer, lønede Embedsmænd, lavt lønede, de behøve ikke at lønne dem høit; thi de Paagjældende finde disse Stillinger som Bibestillinger; men Sogneforstanderskaberne ville, som sagt, da være i den Nødvendighed at have lønede Folk til at udføre disse Arbejder, og det vilde derfor være urimeligt nu at knytte den her omhandlede Forretning fast til Sognefogderne, og derved aabenbart komme til at gjøre deres Lønning høiere, end den rimeligviis ellers behøvede at være. Jeg mener ikke, at man jo indenfor de Grændser, der her ere fastsatte, kan finde den passende Lønning til Sognefogden paa ethvert Sted, og jeg indrømmer meget gjerne, at der kan være enkelte Sogne, hvor en Lønning af 100 Rd. ikke er for høi, men jeg formener, at denne Lønning, eftersom Forholdene ere, er for høi i det langt overveiende Antal af Sogne.

Den 2den Paragraph har endnu en Forøgelse af Lønningen tilfølgende, som jeg i dette Tilfælde anseer for lidet hensigtsmæssigt, idet den giver Alderstillæg. I hvilke Tilfælde skal man give Alderstillæg? Det skal man give der, hvor man i det Hele taget maa søge at